

Is The Israeli Flag a Jewish Symbol?

The Curious History of the Flag

Declaration of the State of Israel

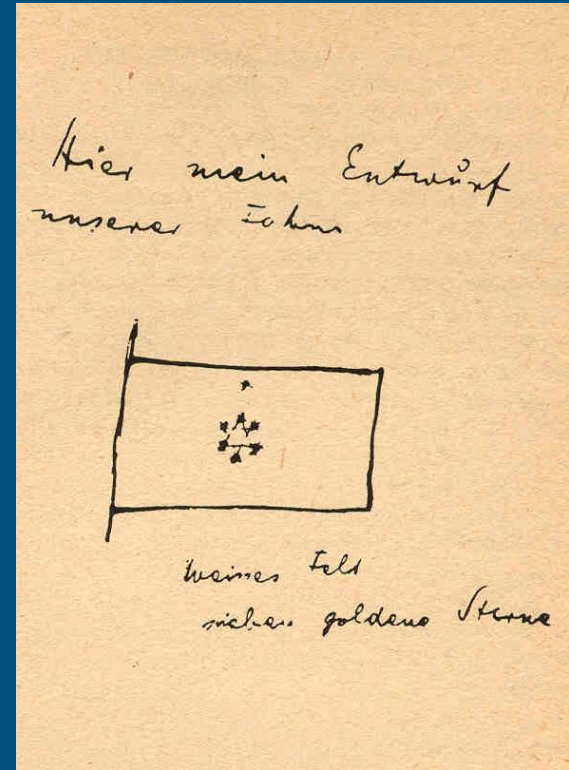

Herzl's Vision for the Flag

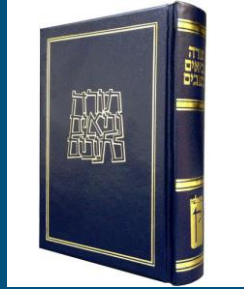
Herzl to Baron Hirsch, 1896

דגל, מה זה? כלונס ומטלית אריג? לא אדוני! דגל הוא למעלה
מזה. בדגל מוליכים בני אדם לאשר רוצים, ואפילו לארץ
היעודה. למען דגל הם חיים ומתים; זהו הדבר היחיד אשר
למענו הם מוכנים למות בהמוניהם, אם מחנכים אותם לכך.

Herzl's seven stars are prominently featured in the
emblems of Tel Aviv and Herzliya

The Flag in Tanakh

ספר במדבר (ב, ב):

"אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֶתֶת לְבַיִת אֲבֹתָם יִחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"

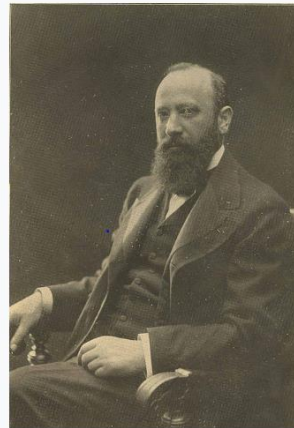
מדרש תנחומא (בובר) (פרשת במדבר סימן י

חיבה גדולה חיבב הקדוש ברוך הוא את ישראל כי עשאן דגלים כמלאכי השרת, כדי שיהו ניכרים, בני ראובן לעצמן ובני שמעון לעצמן

David Wolfson accompanied Theodor Herzl in his travels to Palestine and Istanbul. Wolffsohn was elected as the vice president of the Zionist Organization in the World Zionist Congress of 1905, and in 1907 became its president.

*“At the behest of our leader Herzl, I came to Basle to make preparations for the Zionist Congress. Among many other problems that occupied me then was one which contained something of the essence of the Jewish problem. What flag would we hang in the Congress Hall? **Then an idea struck me.** We have a flag – and it is blue and white. The talith (prayer shawl) with which we wrap ourselves when we pray: that is our symbol. Let us take this Talith from its bag and unroll it before the eyes of Israel and the eyes of all nations. So I ordered a blue and white flag with the Shield of David painted upon it. That is how the national flag, that flew over Congress Hall, came into being.”*

David Wolffsohn

Born 9 October 1856
Darbénai, Russian Empire
Died 15 September 1914 (aged 57)
Homburg, German Empire

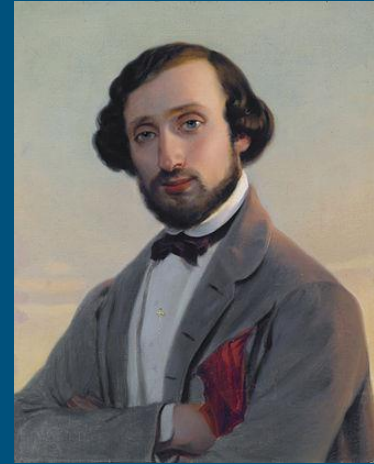
Ludwig Frankl (1810-1894)

"Judah's Colors":

When sublime feelings his heart fill,
He is mantled in the colors of his country
He stands in prayer, wrapped
In a sparkling robe of white.
The hems of the white robe
Are crowned with broad stripes of blue;
Like the robe of the High Priest,
Adorned with bands of blue threads.

**These are the colors of the beloved country,
Blue and white are the borders of Judah;**

White is the radiance of the priesthood,
And blue, the splendors of the firmament.

Alfred Jellinek - Reform Rabbi, Anti-zionist

Jews did not have any national characteristics, as such but "thanks to their universalism they adapt and absorb qualities from the nations in whose midst they are born and educated . . We are at home in Europe and regard ourselves as children of the lands in which we were born and raised, whose languages we speak, and whose cultures make up our intellectual substance. We are Germans, Frenchmen, Magyars, Italians, and so forth, with every fiber of our being.

**מוכרחים להתנגד בהחלט לכל אשר יאמר להעמיד את יישובה של ארץ
ישראל על יסודות לאומיים...ואשר הדגל לבן-כחול יורם על אונייה ,
שתביא את הגולים לארץ הקודש.**

מדינת ישראל הממשלה הזמנית הזמנה

מבקשות הצעות

לדגל ולסמל המדינה.

הנתונים הם:

הדגל: הצבעים — תכלת ולבן. בגוף הדגל — מגן דוד, או שבעה כוכבים (זהב או צבע אחר).

הסמל: הצבעים — תכלת ולבן וכל צבע נוסף, לפי טעמו של הצייר. בגוף הסמל — מגורה בעלת שבעה קנים ושבעה כוכבים (בני ששה קצוות).

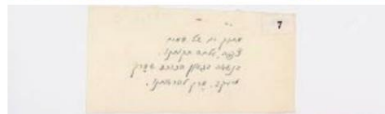
תתקבל לעיון גם כל הצעה אחרת, או רעיון אחר. אין הממשלה מתחייבת לקבל כל הצעה שהיא מן המוגשות.

את ההצעות יש למסור במעטפה סגורה ולרשום עליה:

מזכירות הממשלה הזמנית. ועדת הסמלים.

המעטפה תשא סימן היכר ולא שם מפורש, או משהו, המעיד על זהותו של מגיש ההצעה. במעטפה שניה יפורש שמו של בעל הסימן ותנאיו.

המועד האחרון להגשת ההצעה הוא יום ב', ז' לסיון תש"ח. (14 ביוני 1948), שעה 12.00 בצהריים, לפי שעון ישראל.

דגל מדינת ישראל

הדגל - 220 ס"מ ארכו, 160 ס"מ רחבו.

הרקע - לבן ועליו שני פסי תכלת כהה, 25 ס"מ רוחב הפס, נטויים לכל ארכו של הדגל מצלע אל צלע. הפס העליון - במרחק 15 ס"מ מצלע האורך העליונה, הפס התחתון - במרחק 15 ס"מ מצלע האורך התחתונה. באמצעיתו של הרקע הלבן, בין שני פסי התכלת ובמרחק שווה משניהם - מגן-דוד עשוי ששה פסי תכלת, 5.5 ס"מ רוחב האחד, המצטרפים לשני משולטים שווים-צלעות, שבסיסיהם מקבילים לשני פסי התכלת של אורך הדגל.

(החוק נתקבל במועצת המדינה הזמנית ביום
כ"ה בתשרי תש"ט)

**The Provisional Council of State
Proclamation of the Flag of the State of Israel**

The Provisional Council of State hereby proclaims that the flag of the State of Israel shall be as illustrated and described below: The flag is 220 cm. long and 160 cm. wide. The background is white and on it are two stripes of dark sky-blue, 25 cm. broad, over the whole length of the flag, at a distance of 15 cm. from the top and from the bottom of the flag. In the middle of the white background, between the two blue stripes and at equal distance from each stripe is a Star of David, composed of six dark sky-blue stripes, 5.5 cm. broad, which form two equilateral triangles, the bases of which are parallel to the two horizontal stripes.

25 Tishrei 5709 (28 October 1948)
Provisional Council of State
Joseph Sprinzak, Speaker

Rav Kook with the Israeli Flag

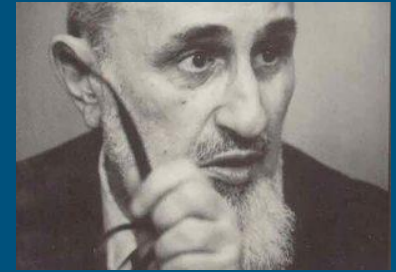

Rav Kook's Speech to the Jewish Legion - 1926 - Rededication of the Hurva Synagogue

1. הרב התייחס אל הדגל כממלא את הלב הערצה, כבוד וחיבה, ושיש בכך אף "קוי קדושה".
2. הרב ראה בדגל כמסמל את השאיפה הלאומית ואת הייחוד הלאומי שלנו, הקשורים להיותנו ממלכת כוהנים וגוי קדוש, מקבלי התורה.
3. הרב ראה ערך נצחי (!) בנאמנות לדגל ("אנו נאמנים נצח לדגלה") ולרעיון שבו - ההכרה שיש בישראל נשמה לאומית קדושה ומיוחדת.
4. הדגל מסמל את פלא קיבוץ הגלויות שאנו חוזים בראשיתו בעינינו ("ושא נס לקבץ גלויותנו").
5. הדגל מסמל את כיבוש ארץ ישראל, ומבטא את העובדה שארץ ישראל שייכת לעם ישראל.
6. הדגל מזכיר את הקדושים שמסרו נפשם במלחמה נגד האויב.
7. הדגל מסמל את גבורת ה' בתשועת ישראל
8. הדגל מסמל את גבורת צבאות ישראל.

Rav Soloveitchik - The Israeli Flag

חמש דרשות, ירושלים תשל"ד, עמ': 89

אם תשאלוני איך אני כיהודי תלמודי מביט על דגל מדינת ישראל ואם יש לו בכלל ערך הלכתי, אענה לכם פשוט: אינני גורס בכלל מקום של דגל וסמלים טקסיים כמותו. היהדות שוללת פולחן עצמים גשמיים. ברם, אל נא נתעלם מדין בשולחן ערוך (ש"ך יו"ד שסד, יא) כי הרוג שנהרג בידי עכו"ם קוברין אותו בבגדיו, כדי שיראה את דמו ויקום, שנאמר: "ונקיתי דמם לא ניקיתי" (יואל ד, כא). (במילים אחרות, בגדי יהודי מקבלים קדושה מסוימת כשהם מוכתמים בדם קדוש. והדברים קל וחומר בן בנו של קל וחומר לדגל הכחול לבן, שטבול בדמם של אלפי צעירים יהודים) דתיים ולא דתיים (שנפלו במלחמת השחרור בהגנתם על הארץ והישוב).

שולחן ערוך יורה דעה הלכות אבילות סימן שסד

אם מצאו ישראל הרוג, יקברוהו כמו שמצאוהו, בלא תכריכין, ולא יחלצו בו אפילו מנעליו.

Rabbi Khameini

Iranians Refuse to Step on the Israeli Flag

<https://www.bbc.com/news/av/world-middle-east-51084619/iran-students-refuse-to-walk-over-us-and-israeli-flags>

Business is booming at Iran's largest flag factory which makes U.S., British and Israeli flags for Iranian protesters to burn. At the factory in the town of Khomein, southwest of the capital Tehran, young men and women print the flags by hand then hang them up to dry. The factory produces about 2,000 U.S. and Israeli flags a month in its busiest periods, and more than 1.5 million square feet of flags a year.

In state-sponsored rallies and protests in Iran, demonstrators regularly burn the flags of Israel, U.S. and Britain.

Rav Moshe Feinstein

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן מו

וא"כ אף אם נימא דהעמדת הדגלים בביהכ"נ הוא דבר איסור לא נתחללה הקדושה בכך ועדיף להתפלל שם מלעשות מנין במקום חול כמו בכל ביהכ"נ.

ובעצם לא מובן איזה איסור ממש יש בהעמדת הדגלים הא ליכא איסור להכניס דברים שהם חולין אף שאין בהן שום צורך להביהכ"נ.... ואף שאלו שעשו זה לדגל וסימן למדינת ישראל היו רשעים, מכל מקום הא לא החזיקו זה לדבר קדוש, שנימא שיהיה חשש גרירה דעבודה זרה, וידוע לכל שעשו זה לסימן בעלמא והוי זה ככל דבר חול... ולכן אף שודאי לא מן הראוי הוא להכניס בביהכ"נ שהוא מקום קדושה וכ"ש שאין להניחו שם בקביעות וכ"ש לא אצל ארון הקודש, אבל איסור ממש לא שייך לומר ע"ז אלא שהוא ענין הבל ושטות, ואם אפשר באופן של שלום לסלקם מביהכ"נ היה זה דבר טוב אבל לעשות מחלוקת בשביל זה אסור. ואם היה כח בלא מחלוקת לעקור ענין הדגל כדי שלא יהיה זכרון למעשה הרשעים היה ג"כ אולי נכון לעשות, אבל ח"ו לעשות מחלוקת בזה.

משה פיינשטיין

Did Rav Moshe Renege?

Rabbi Ari Shvat - <http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/180305>

The modern approach to Jewish Law does give some status to the Israeli flag, despite Rabbi Feinstein's ruling. Rabbi Feinstein's rulings gravitated more and more toward Zionism as the years went on, he noted - eventually including positive rulings on female IDF soldiers using guns in times of need, using both US and Israeli flags in a yeshiva high school setting, whether or not the Six-Day War invalidated mourning rituals over the loss of Jerusalem, and whether or not to say Hallel on Independence Day. **One of Feinstein's grandchildren also stated that the Rabbi had expressed, privately, regret over his previous attitude toward the Israeli flag.**

Israeli flag over Ponovizh Yeshiva, Bnei Brak

The Tallit as Jewish Clothing

הבגד הוא אחד מביטוייו של האדם. לפי צורת לבושו אפשר לדעת משהו על אודותיו. כך הוא בחר להיראות, ומסתבר שלא במקרה. לא רק לגבי כל יחיד ויחיד הדבר נכון, אלא גם לכל עם ישנו איזה בגד לאומי המייחדו משאר האומות, המכסיקנים למשל, התבלטו עם כובע הסומבררו שלהם, הערבים מתעטפים בכאפייה, להולנדים יש קבקבי עץ, וליפנים קימונו. הבגד הלאומי שלנו הוא הטלית בעלת ארבע הכנפות והציציות. שלא כבאומות אחרות שבחרו להן בעצמן את בגדיהן, הבגד שלנו נקבע על ידי הקב"ה. טעות לחשוב שהכיפה היא הבגד הלאומי, שהרי מבחינה הלכתית חשיבותה של הכיפה פחותה בהרבה מחשיבות הציצית. חבישת הכיפה היא מנהג מתקופת הגמרא, ואילו מצוות הציצית היא מצווה מפורשת מן התורה.

Koren Yom Haatzmaut Machzor - Rav Moshe Taragin

TZITZIT AND REDEMPTION

Though the primary symbolism of the *tzitzit* evokes awareness of mitzvot in general, several features conjure redemptive images.

The Torah describes the four corners of *tzitzit*-suitable clothing with the word “*kanaf*.” The same phrase appears in a messianic prophecy delivered by Zekharia about universal recognition of HaKadosh Barukh Hu in the Messianic era. The concluding verses of the eighth chapter of the book portray worldwide pilgrimages to Yerushalayim to discover the word of God. The final verse depicts throngs of people “grasping on to the clothing of Jewish people,” adhering to them upon acknowledging us as God’s chosen: So said the LORD of hosts: “In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: ‘We will go with you, for we have heard that God is with you.’” (*Zekharia* 8:23). Not only will the *city* of Yerushalayim serve as a magnet for those thirsting for divine instruction, but Jews as well will be actively pursued and associated with. The image of ten people clutching the clothing of a single Jew indicates the degree of desperation of those pursuing the word of God, but perhaps unable to identify it on their own. Wearing *tzitzit* – clothing so clearly identified as Jewish – accentuates this messianic role of extending the divine word to all of humanity.

Finally, the recent rediscovery of *tekhelet* – the blue dye associated with *tzitzit* – has profoundly enhanced the performance of this mitzva, and contributed to the redemptive process. The Hafez Hayyim – who authored a well-known article about the redemptive era entitled “*Ikvita DiMeshiḥa*” (the footprints of the Messiah) – wrote that the Jews who will witness the end of history will be particularly committed to the mitzva of *tzitzit*. Our ability to fulfill the mitzva in its original, enhanced form indicates our progression toward the close of history.

Where did the notion of פסוס on a tallit originate?

פרי מגדים אורח חיים אשל אברהם סימן ט

טלית ירוק הנקרא "בלא" בלשון אשכנז זכר לתכלת, וכן נוהגים בטליתים שלנו. ועתה נהגו בטלית קטן שפת הבגד "בלא"

"הסידור והתפילה - הרב עדין אבן-ישראל שטיינזלץ"

"מבחינת המבנה והשימוש דומה הטלית לבגדים שהיו מצויים באותה עת) ימי שלטון רומא בא"י (בעמים אחרים בארצות הים התיכון ."

Professor Sperber

רב פרופ' דניאל שפרבר - מנהגי ישראל, ה, ירושלים
תשנ"ה, עמ' רז

מקור הפס הצבעוני הוא בטוגה של הסנטורים - Latus
Cavus – ברומא. אף היהודים היו מעטרים את בגדיהם
בפסים אלה, כפי שידוע לנו מממצאי מערות מדבר יהודה
ומפרסקו בית הכנסת בדורה ארופוס.

מותר להניח שהנוהג ללכת בבגד שעליו שני פסים היה
מקובל בקרב האוכלוסייה היהודית שחיה ברומא באותה
עת, ואף בקרב האוכלוסייה היהודית שחיה בארץ ישראל,
שהייתה תחת שלטון רומא ואחר כך תחת שלטון ביזנטיון.
הקרבה לשלטון השפיעה אף על סגנון הלבוש, ומכאן, לדעת
שפרבר, מקור הפסים שעל הטלית.

Yosef Karduner - https://www.youtube.com/watch?v=9Ks_MfRBbTg

מנחות דף מג

מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין: מאיר אומר 'היה ר, תניא מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: שנאמר "כמראה אבן ספיר דמות כסא: וכתיב

How Jewish is the Jewish Star?

History of the Magen David

In 1354, King of Bohemia Charles IV prescribed for the Jews both David's shield and Solomon's seal, while the red flag of King Matthias of Hungary in the 15th century showed two pentagrams with two golden stars.[22]

In 1460, the Jews of Ofen (Budapest, Hungary) received King Matthias Corvinus with a red flag on which were two Shields of David and two stars. In the first Hebrew prayer book, printed in Prague in 1512, a large hexagram appears on the cover. In the colophon is written: "Each man beneath his flag according to the house of their fathers...and he will merit to bestow a bountiful gift on anyone who grasps the Shield of David."

In 1592, Mordechai Maizel was allowed to affix "a flag of King David, similar to that located on the Main Synagogue" on his synagogue in Prague. Following the Battle of Prague (1648), the Jews of Prague were again granted a flag, in recognition in their contribution to the city's defense. That flag showed a yellow hexagram on a red background, with a star placed in the center of the hexagram.[23]

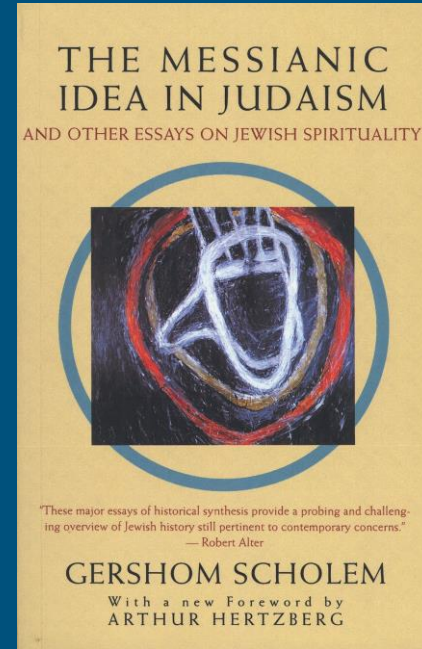
Jewish Star as a Sign of Assimilation

According to Sholem, the motive for the widespread use of the Star of David was a wish to imitate Christianity. During the Emancipation, Jews needed a symbol of Judaism parallel to the cross, the universal symbol of Christianity. In particular, they wanted something to adorn the walls of the modern Jewish house of worship that would be symbolic like the cross. This is why the Star of David became prominent in the nineteenth century and why it was later used on ritual objects and in synagogues and eventually reached Poland and Russia. The pursuit of imitation, in Sholem's opinion, led to the dissemination of an emblem that was not really Jewish and conveyed no Jewish message. In his opinion, it was also the reason why the Star of David satisfied Zionism: it was a symbol which had already attained wide circulation among the Jewish communities but at the same time evoked no clear-cut religious associations.

Gershom Scholem - The Star of David

Then came the Zionists. Their endeavors were directed not only to the re-establishment of the old glory, but even more to the transformation and renewal of their people. The very first issue of the movement's periodical, *Die Welt*, which appeared June 4, 1897, published by Theodor Herzl, bore the emblem on its masthead. When the Zionists chose it as their insignia at the Basle congress, it possessed two qualities which had to recommend it to men in search of a new symbol. In the first place, it was known to everyone because of its general dissemination

through the centuries, its appearance on every new synagogue, on the seals of the communities, the philanthropic societies, and the like. Secondly, in contemporary consciousness it lacked any clear connection with religious conceptions and associations. This fault became a virtue: rather than calling to mind past glory, it addressed hopes for the future, for redemption.

But far more than the Zionists have done to provide the Shield of David with the sanctity of a genuine symbol has been done by those who made it for millions into a mark of shame and degradation. The yellow Jewish star, as a sign of exclusion and ultimately of annihilation, has accompanied the Jews on their path of humiliation and horror, of battle and heroic resistance. Under this sign they were murdered; under this sign they came to Israel. If there is a fertile soil of historical experience from which symbols draw their meaning, it would seem to be given here. Some have been of the opinion that the sign which marked the way to annihilation and to the gas chambers should be replaced by a sign of life. But it is possible to think quite the opposite: the sign which in our own days has been sanctified by suffering and dread has become worthy of illuminating the path to life and reconstruction. Before ascending, the path led down into the abyss; there the symbol received its ultimate humiliation and there it won its greatness.

מאפלה לאור גדול

